

det det upåkrævet overhovedet at opretholde et specielt kapitel om filmudlejning.

Børnepublikummets behov for film er overordentlig dårligt opfyldt. Der importeres en del udenlandske børnefilm, og der produceres med mellemrum enkelte danske børnefilm. Der gøres af børnefilmklubberne en anelig indsats for at skaffe børnene et tilfredsstillende repertoire, men udbudet af kvalitetsfilm er af meget ringe omfang.

Omend det principielt kan findes betænkeligt at kvotere til fordel for en enkelt filmtype, har man fundet, at børnefilmsituationen er sådan, at det er nødvendigt at træffe særlige foranstaltninger for at fremme specielt børnefilm, og har derfor som noget nyt i forhold til den gældende filmlov i et særligt kapitel 4 fastsat, at der af de midler, som i alt anvendes til indkøb, produktion og støtte af produktion af film normalt skal afsættes mindst 25 pct. til børnefilm, og der foreslås i kapitlet fastsat regler om administrationen af disse børnefilmmidler.

De hidtidige love har indeholdt regler om forskellige pensions- og understøttelsesmuligheder for biografejere og afdøde biografejeres ægtefæller. Disse regler fandtes i sin tid rimelige bl.a. under hensyn til de afgifter, som indbetaltes af biografernes indtægter. Efter at disse afgifter forlængst er ophævet, og under hensyn til udbygningen af det almindelige pensions- og understøttelsessystem i landet, findes der ikke at være basis for opretholdelsen af sådanne særregler for et enkelt erhverv.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1. Formål

Som nævnt i de almindelige bemærkninger har man i dette kapitel fundet det naturligt generelt at fastslå, at lovens formål er at fremme filmkunst og det bredere begreb filmkultur i Danmark, og at definere, at der ved film i denne lov forstås enhver form for levende billeder, bortset fra fjernsynsudsendelser.

Til kapitel 2. Det danske Filminstitut

I dette kapitel er samlet de bestemmelser om Det danske Filminstitut og dets administrative organer, som i den gældende lov findes i kapitel 4. I den gældende lovs formålsbestemmelse (§ 11) for filminstituttet er opregnet en række opgaver for instituttet. Disse gentages med visse nedenfor nærmere beskrevne ændringer i lovforslaget, men da visse af den gældende lovs enkeltbestemmelser i praksis har givet anledning til tvivl om, hvorvidt

de alene omfattede spillefilm eller også kortfilm, har man for overskuelighedens skyld og for at angive arbejdsdelingen mellem filminstituttet, hvis hovedfelt er spillefilm, og Statens Filmcentral, jfr. kapitel 3, hvis hovedfelt er kortfilm, foretaget en opdeling af filminstituttets formålsbestemmelser i to stykker. Det første stykke handler alene om filminstituttets opgaver vedrørende specielt spillefilm, og det andet de af instituttets opgaver, som ikke specielt er knyttet til spillefilm, men vedrører film i almindelighed.

Ved spillefilm forstås i denne forbindelse fiktionsfilm og andre film bestemt til forevisning i biograferne. Det er imidlertid klart, at der ikke lader sig drage nogen fast grænse mellem disse film på den ene side og på den anden side de kortfilm – dokumentarfilm og korte, novellistiske film, som er Statens Filmcentrals hovedopgave. Grænserne mellem egentlige spillefilm, novellefilm, dokumentarfilm med fiktive indslag og rene dokumentarfilm er lige så flydende som grænserne mellem de forskellige litterære former – roman, novelle, essay osv. Der tilsigtes derfor ikke med lovforslagets opdeling i spillefilm som hørende under filminstituttets område og kortfilm som hørende under filmcentralens område nogen ændring i den hidtidige praksis, som ikke har forhindret, at filminstituttet, når det var hensigtsmæssigt, har bevæget sig ind på kortfilmområdet, og filmcentralen på fiktionsområdet, og at der i øvrigt i grænsetilfældene har fundet et godt og for filmkunsten fremmende samarbejde sted mellem de to institutioner.

Til § 2

Til stk. 1

Til nr. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 11, stk. 2, nr. 4. Den forudgående filmstøtte i form af støtte til udarbejdelse af manuskripter ydes i dag af filminstituttets bestyrelse efter indstilling fra en af de til instituttet i henhold til lovens § 13 knyttede filmkonsulenter. Manuskriptstøtten udbetales efter praksis i 3 rater, efterhånden som arbejdet skrider frem. Hvis manuskriptet derefter danner grundlag for en filmproduktion, indgår manuskriptstøtten i produktionsstøtten og tilbagebetales som en del af denne. Hvis manuskriptet ikke bliver anvendt som grundlag for en film, tilbagebetales støtten ikke, med mindre forfatteren på anden måde finder anvendelse for manuskriptet, f.eks. til en TV-produktion.

Fremskaffelsen af egnede filmmanuskripter må anses som et meget vigtigt led i den statslige film-